

DOTKLIWIE (8) *av*

o oraz *e* prawdopodobnie jasne (tak *Cn*).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. dotkliwy.

1. *W sposób jawny, widoczny, namacalny; wyraźnie, jasno; contrectabiliter Cn (2) : przeciw mułowi [...] ábo potrzebie/ w łowie BOżym dotkliwie wyrażoney/ nie może być wymyślono/ przez coby fię to zwątlić y wynifzczyć/ co Bog chce mieć miało. CzechEp 328.*

Szereg: »widomie i dotkliwie« (1): áni złońnikow [Bóg] widomie y dotkliwie karze CzechRozm 183v.

2. *Dokuczliwie, przykro, ostro, boleśnie (w sensie fizycznym i psychicznym); amarissime, maledice Cn (6) : A co mi zádáie/ żebych przytym y wżytki nazacnieyże y napobożnieyże ludzie/ bárzo dotkliwie wiele rázow oładził CzechEp 325, 324; fźli do nich ftráfźliwie/ Biiąc/ śiekąc/ śćináiąc/ co mogli dotkliwie. KmitaSpit Cv.*

Zwroty: »dotkliwie [o kim] mowić« (1): Bá ifcieby lepiej żebyfcie fie w.m. s łobą gryzli/ niż thák dotkliwie o białychgłowach mowić macie. GórnDworz Dd5.

»żartowac dotkliwie« (1): Niechay cudzego/ nie żártuy dotkliwie. KlonFlis [H5].

Wyrażenie: »dotkliwie zelżony« (1): Iezu czworákich ludzi/ [...] bluźnieniem ná onym że krzyżu dotkliwie zelżony LatHar 338.

Synonimy: 1. jasno, jawnie, widomie; 2. przykro, srogo, uszczypliwie, złośliwie.

Cf NIEDOTKLIWIE